

פרשת תרומה

בטבעות אהרן יהיו הבדים לא יסורו ממנו (כה, טו)

מסורת בידינו כי "ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא", דהיינו: אין לך דבר שאינו רמוז בתורה הקדושה. והגאון מוילנה זצ"ל כתב, כי כל מאורעות העולם מקטן ועד גדול רמוזים בתורה. נספר סיפור אחד השייך לפרשתנו, שיעיד על הכלל כולו. המעשה, מעשה שארע במצרים לפני כמאתיים וחמישים שנה.

בנו בן העשר של אחד מעשירי המדינה ברח מביתו, וניתק קשר עם משפחתו. שני אחיו נשאר במחיצת האב העשיר, ועם מותו ירשו את רכושו. כעבור זמן מה הופיע עלם חמודות וטען שהוא הבן הנעלם. מזה כשלושים שנה נע הוא ונד, ראה עולם, ועתה בשמעו שהוריו נפטרו הגיע לקחת את חלקו בירושה.

הוא עמד בחקירה צולבת, סיפר פרטי פרטים על הוריו וקרוביו, על המעון והריהוט, מקרים ומאורעות שזכר מילדותו. ביקשו האחים לפצותו בסכום נכבד ולהפטר ממנו, אך הוא דרש להביא שמאי ולשקול לידיו שליש במדויק. חרה בו אפם, ואמרו: "אין אתה אחינו, ולא ניתן לך דבר!" התעצמו בדין, והגיע משפטם עד למלך.

תמה המלך: "היכן היית שלוש שנה, מדוע לא כתבת מכתב."? הסביר שנלקח בשבי במדינת הודו, ונבצר ממנו ליצור קשר עם העולם החיצון עד שאזר עוז וברח משביו. סוף דבר, נלאה המלך לרדת לחקר האמת וקצרה יד חכמיו. אמר המשנה למלך: "רואה אני שהנה חוזר על עצמו סיפורו של פרעה". והסביר: כשקצרה יד המלך והחרטומים, שלחו לקרוא לנער עברי שיאיר עיניים, כי אין פיקחים כיהודים! הורה המלך לצאת לרחוב של עיר, ולהביא לפניו את היהודי הראשון שימצאו.

באותם ימים חי במצרים צורף זהב צנוע, ושמו אהרן פרדו. עניו היה ונחבא אל הכלים. חצי היום עסק במלאכתו וחצי היום הקדיש לתורה. בלילה ההוא חלם אהרן פרדו שהוא ניצב בבית כנסת כלול בהדרו, מפואר כטרקלין מלכים וגדוש בנכבדי עם. הוציאו ספר תורה וקראוהו לעלות ראשון, והנה הפרשה פרשת תרומה, ושליח הציבור קורא: "בטבעות אהרן יהיו הבדים לא יסורו ממנו". תיקנו אהרן: "בטבעות הארון!" אך שליח הציבור בשלו: "בטבעות אהרן" וייקץ והנה חלום.

הלך להתפלל ונפשו פוזרה עליו. אכל, והוא הוגה בחלומו המוזר. הלך לחנותו, וכפריה ישישה נכנסת. לא היה זה סוג הקונים הרגיל, מה עוד ששמה עיניה בטבעות משובצות ורבידי מרגליות. "היש לך כסף", שאל בחשד, חס על זמנו. "עתה אין לי", ענתה בקול חורק, "עכשיו באתי לברר מחירים. מחר אהיה עשירה, ואבוא לקנות בכסף מזומן".

תמה הסוחר: "מאין יהיה לך מחר."? וענתה: "בני מנהל משפט נגד אנשים עשירים, והיום יוכרע המשפט לטובתו". להגה ופטפטה, סיפרה על בנה וחכמתו, ואיך הבטיח לחלצה מכפרה הדל ולהנחילה חיי עושר ורווחה. סוף דבר, הבטיחה לשוב ולקנות ביד רחבה.

הכפריה הלכה, וערבי עשיר הגיע. ביקש לראות מספר טבעות יקרות, והציע לסוחר שיבוא איתו לביתו ואשתו תבחר את הטבעת שתשא חן בעיניה. ניאות הסוחר, סגר את חנותו והלך עם הערבי. הלכו בכיכר העיר והנה אנשי משמר המלך לקראתם. עצרו את הסוחר ולקחוהו עימם לארמון: הן נצטוו להביא את היהודי הראשון שימצאו!

ירא וחרד הובהל אהרן פרדו במעלה מדרגות השיש, הובל דרך החצר רחבת הידיים ושדירת העמודים, מסדרונות וקשתות והנה עומדות רגליו בטרקלין הארמון, והוא זהה לטרקלין שראה בחלומו, אלא שבמקום בימה ניצב כס מלכות מרהיב ביופיו, והמלך בכבודו ובעצמו פונה אליו, מספר לו השתלשלות

פרשת תרומה

המאורע ושואל לדעתו. התבלעו עשתונותיו, מה יענה ומה יאמר. והנה הבזיק במוחו רעיון. הביט בטוען ליורשה, ואמר: "האין שמך כך וכך." "חורו פניו, והצורף המשיר: "האין אתה יליד כפר פלוני? בנה של אישה פלונית..."?! פקו ברכיו של השקרן, והודה בכל כזביו...

השתאו הכל, כיצד חשף היהודי את התרמית, איך הסיר את הלוט?!

סיפר להם על חלומו, וכיצד הבין את פשרו: "בטבעות הארון אותיות "אהרן" יהיו הבדים". בגלל הטבעות אותן באה האם הערביה לרכוש אצל אהרן, התחוויר סיפור הבדים ונחשפו הכזבים!

נענה המלך ואמר: "כשיש כזו תורה, אין זו רבותא להיות חכם"...

מקור: מעיין השבוע